

కొర్రేయ్ చుకోవ్విసి

మునలి కొడేనర సొర్కుడు

కొర్నేయ్ చుకోవ్స్కి

మొసలి కాజేసిన హార్మ్యం

చిత్రాలు: యు. వన్నెత్సోవ్

“ప్రగతి” ప్రచురణాలయం

మాస్కో

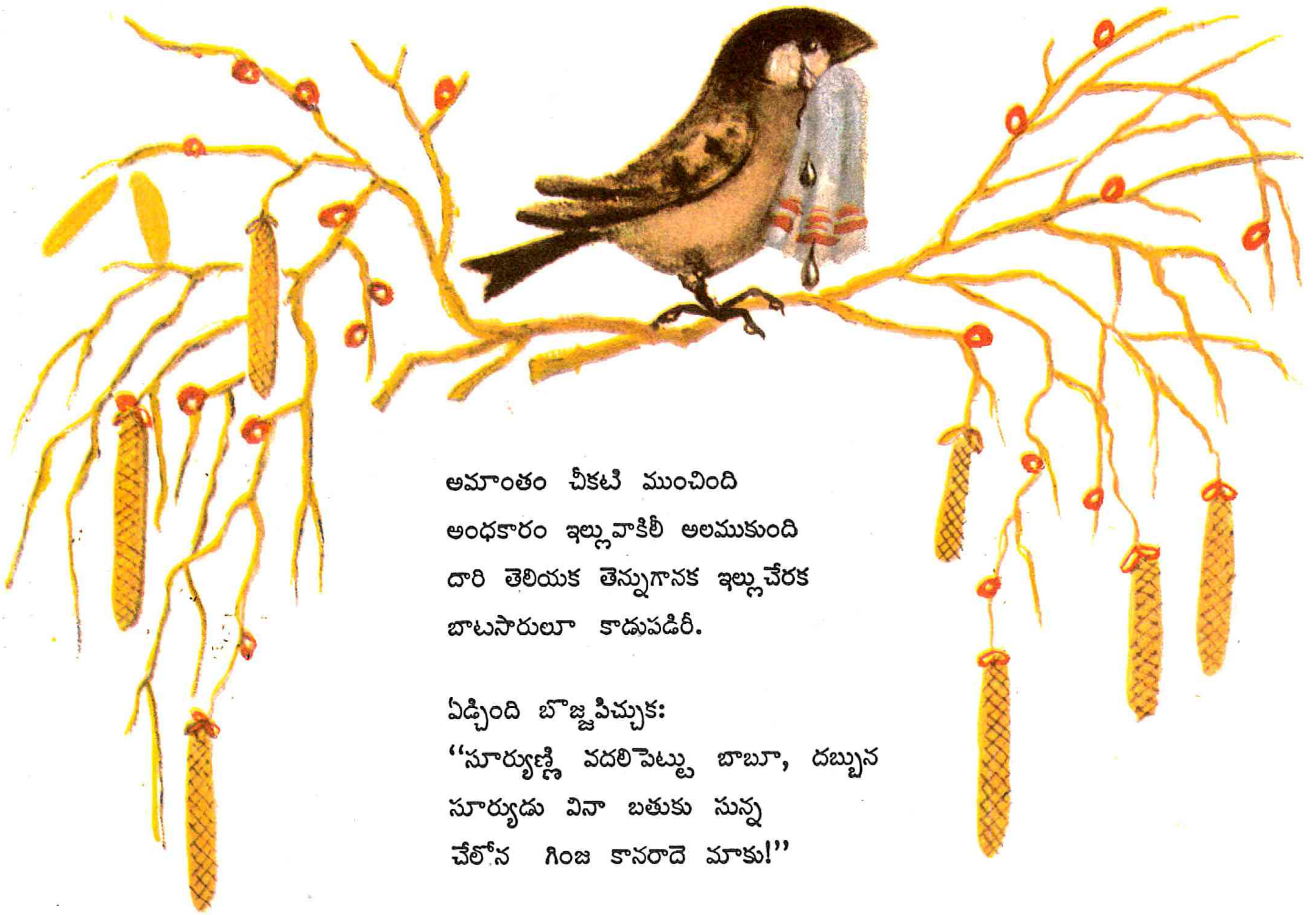

ఆకాశాన షికారెళ్ళాడు సూర్యుడు
 మేఘాల మాటున మాయమైపోయాడు
 కిటికీలో కూచున్న చెవులపిల్లి చూసింది
 చీకట్లో చలికి గజగజ వణకింది.

మరి తెల్లకాకులూ
 ఇక తల్లడిల్లి
 పొలము చేరీ అరిచాయీ,
 కొంగలన్నీ కేకలు వేశాయీ:
 “అయ్యో! అయ్యో! కొంప మునిగిందోయ్!
 మొసలి మింగిందోయ్ సూర్యుడినీ!”

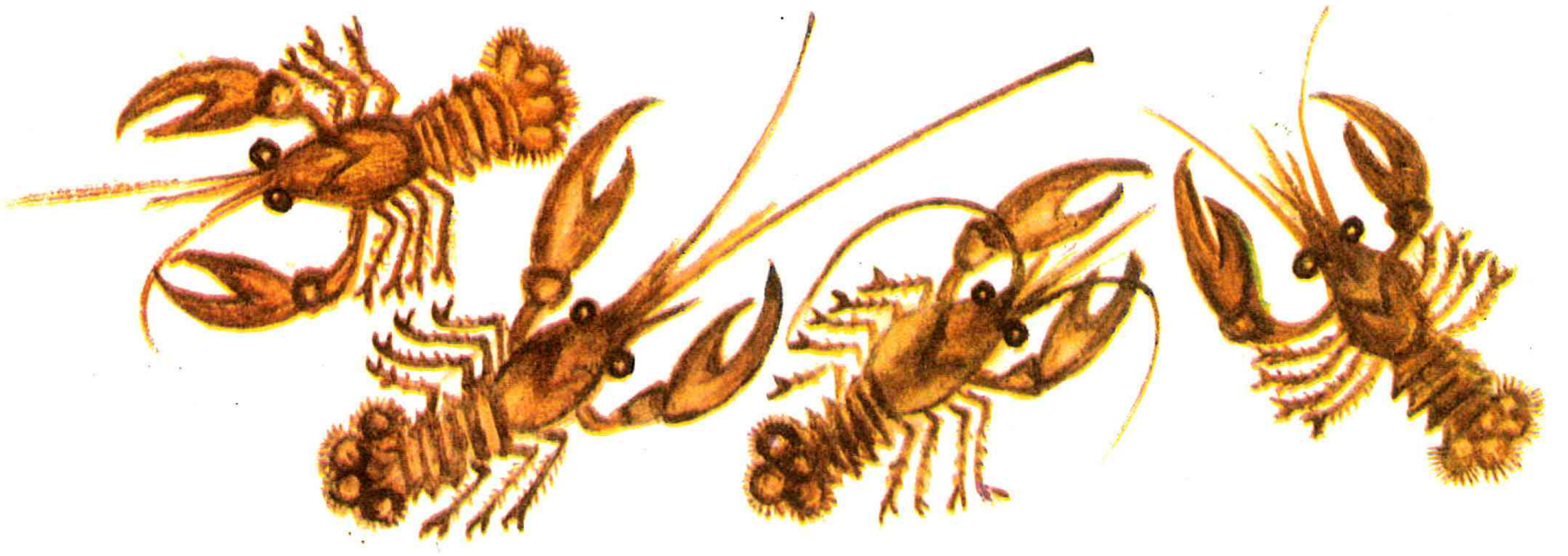

అమాంతం చీకటి ముంచింది
అంధకారం ఇల్లువాకిలి అలముకుంది
దారి తెలియక తెన్నుగానక ఇల్లుచేరక
బాటసారులూ కాడుపడిరి.

ఏడ్చింది బొజ్జపిచ్చుక:
“సూర్యుణ్ణి వదలిపెట్టు బాబూ, దబ్బున
సూర్యుడు వినా బతుకు సున్న
చేలోన గింజ కానరాదే మాకు!”

పచ్చికబయలున చెవులపిల్లులు
కటిక చీకటిలోన
ఇంటి జాడ తెలియక
కంట వీరు పెట్టినయ్.

మిడిగుడ్ల గాజరొయ్యలు మాత్రమే
చీకటి నేలను చెలువున బ్రతికె
అచ్చటనే లోయలో మొరపెట్టె
అరులు చాచి వెరిగా తోడేళ్లు.

ఆదర బాదర

పాట్టేళ్లు రెండు

కోటకు వెళ్ళి తలుపు తట్టె:

దబ్-దబ్-దబ్, దబ్-దబ్-దాబ్!

“కోటలో నివసించే మృగములారా! రారండి!

రయమున మొసలిని మర్దించండి,

పేరాశను మింగింది మొసలి

ఆకసమున విహరించు రవిని!”

జెడల జంతువులూ జడుసుకునీ

జబాబు చెప్పెను: “మేమెక్కడ, మొసలి ఎక్కడ?

క్రూరమృగమదీ, కోరలుగలదీ,

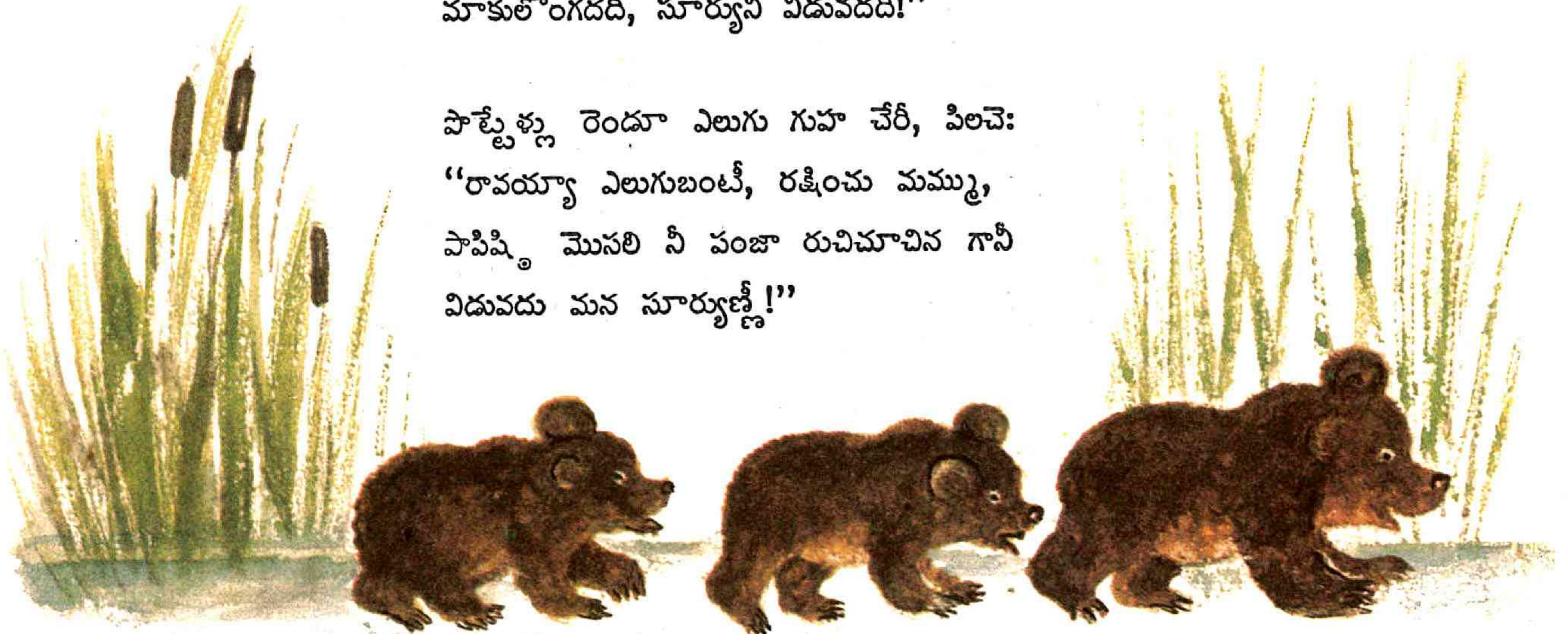
మాకులొంగదదీ, సూర్యుని విడువదదీ!”

పాట్టేళ్లు రెండూ ఎలుగు గుహ చేరీ, పిలచె:

“రావయ్యా ఎలుగుబంటీ, రక్షించు మమ్ము,

పాపిష్టి మొసలి నీ పంజా రుచిచూచిన గానీ

విడువదు మన సూర్యుణ్ణి!”

ఎలుగుగొడ్డా ఇష్టపడిందికాదూ పోరాటానికి,
బాడువ చుట్టూ నిలువక తిరుగుచూ
ఏదైనా ఎలుగూ, గోలపెట్టి గోండ్రించెను ఎలుగూ:
బుడుత ఎలుగులనూ పిలచె బాడువనుండీ:

“ఓ బుచ్చి కూనలూ, దుండు మూతులూ,
ఏడపోతిరీ, ముదుసలి నన్నూ ఒంటరి జేసీ?”

బాడువనుండీ గోండుపెట్టెనూ తల్లి ఎలుగు,
బురదలో మునిగిన బోదెలు వెదకుచూ:
“బిడ్డలారా, ఎటు వెడలితిరి మీరూ?
ఏ చెరువులో పడిపోయారో?
ఈ చిమ్మచీకటిలో మీరూ
ఏ వేటకుక్కల నోటబడ్డారో?”

ఎలుగులు పొద్దుగూకులూ అడవిలో తిరిగాయి.
ఎందును కూనల గానక విలపించాయి,
నట్టడవిలో చెట్ల జేరిన నల్లని గూబలు మాత్రం
అట్టుల వీక్షించాయి ఎలుగుల విషాదం.

అచ్చటకేతెంచిన తల్లిచెవులపిల్లి
చెప్పిందిటుల తండ్రిఎలుగుతో:

“మొసలి ఎలుగా, ఏడుపు నీకూ సిగ్గుచేటు,
చెవులపిల్లివికావు నీవు, ఎలుగుబంటివి నీవు.
భీతిలేని భల్లూకము నీవు.
భీకరమగు మొసలి మన సూర్యుని
కోరల కరచీ సగం కొరికిందీ.
మొసలి నోటనుండీ విడిపించు సూర్యుణ్ణీ,
విడిపించితేనూ మన చిన్ని సూర్యుడూ
మరల ఉదయించూ ఆకసమున.

అప్పుడు నీ ముద్దు కుర్రలూ
గుండని మొద్దు మూతులూ
వేడుకతో ఇంటికి పరువెత్తి నుడివెదరు:
“నమస్తే, నాన్నా! మేమిక్కడ డేమం!”

ఎలుగుబంటి
నిటారుగ నిలచిందీ,
ఎలుగుబంటి
గోండ్రించిందీ,
మహా నదీ తీరానికీ
మహా వేగముగా పరుగెత్తిందీ
ఎలుగుబంటి.

మహా నదీ తీరాన
మొసలి తీరికగా
మెల్లన తొంగుందీ,
ముప్పెల్ల కోరల నడుమ —
మంటలు గ్రక్కెను
మిలమిల మార్తాండుడు,
మొసలి కాజేసిన సూర్యుడు.
అల్లన వెళ్ళింది ఎలుగుబంటి,
మెల్లన మొసలి ముప్పెపై మొట్టింది:
“మొసలీ, పాపిష్టి! విను నా మాట,
వెడల గ్రక్కు, సూర్యుని వెంటనె!
విననంటివేని, ఇదే చూడు నా గద,
వెన్నును ముప్పెను ముక్కలు చేస్తా —
కుత్తుకనున్న మా సూర్యుని కక్కేయ్!
కాంతిని వేడిమిని కల్గజేస్తాడతడూ
కీడు మూడదు నీ కవుడూ!”

ఫక్కున నవ్వింది పాపిష్టి మొసలి,
ఫెళ్ళున విరిగాయి అట్టహాసానికి మహావృక్షాలు:
“ఫో, ఫో, ఈడనుండి పాడు ఎలుగా!
పోకుంటే, చంద్రుని కూడా నే దిగమింగుతా!”

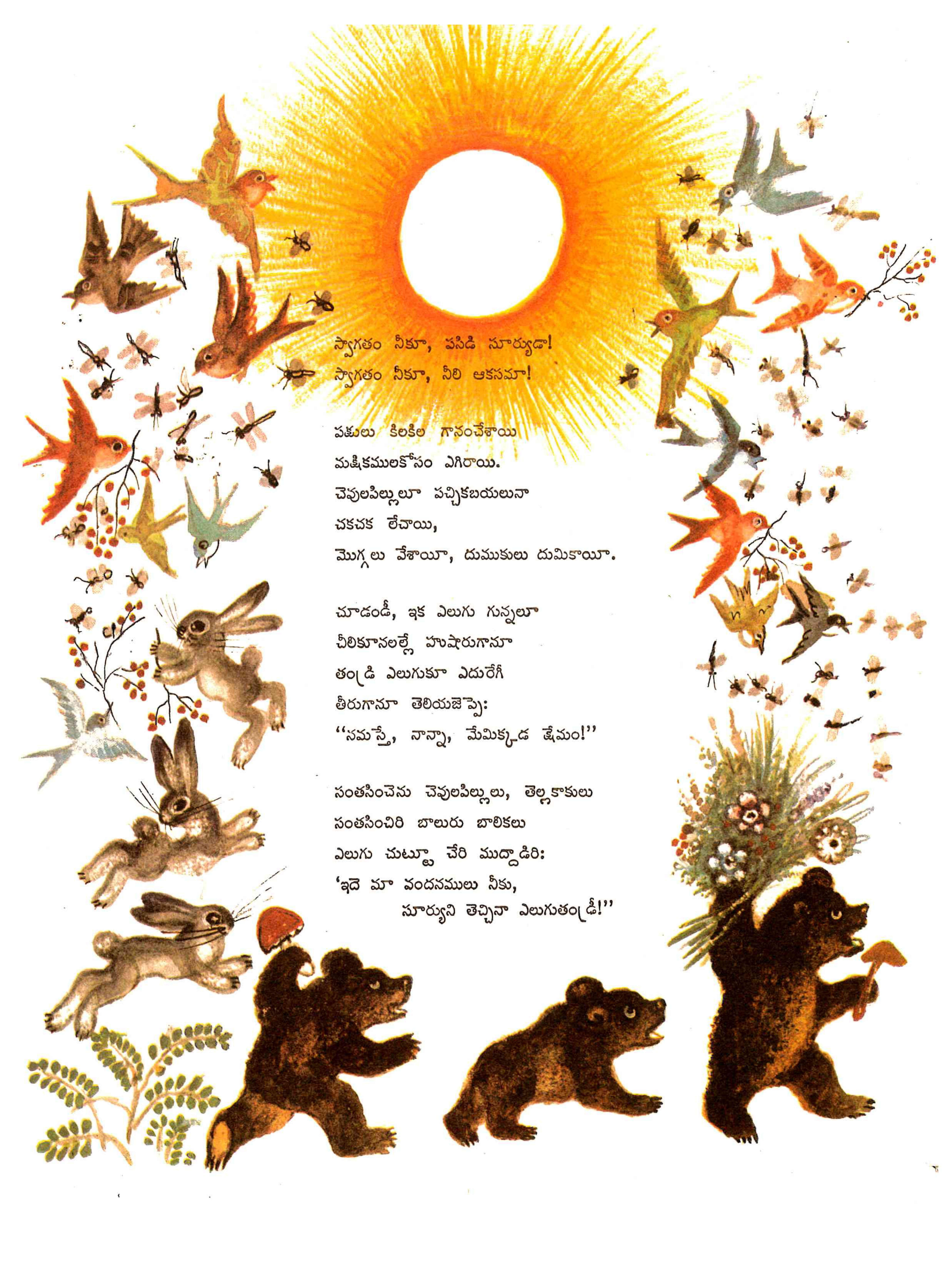

పోలేదు ఆడనుండీ
ఎలుగుగొడ్డు,
ఎలుగెత్తి గోండ్రించె
ఎలుగుగొడ్డు,
ఎగిరి మొసలిపై ఎక్కింది
ఎలుగుగొడ్డు.
ఎలుగు ఎడలించింది మొసలి దొడలు.
ఎముకలన్నీ పగులగొట్టింది:
“ఇక కక్కేయ్, మా సూర్యణ్ణీ
ఇక కక్కకపోతే, నిన్నే కడతేర్చుతా!”

ఆడలెత్తిందిక మొసలికి,
అయ్యో అని ఏడ్చింది, మొర్రోమని మొత్తుకుంది.
ఇక కుత్తుకనుండీ
ఇక కోరల నడుమనుండీ
సూర్యుడు వెడలి
మింట కెగసెను,

పుట్టను మించి, గట్టును మించి
చెట్టు చిట్టచివరి ఆకును మించి!

స్వాగతం నీకూ, పసిడి సూర్యుడా!
స్వాగతం నీకూ, నీలి ఆకసమా!

పక్షులు కిలకిల గానంచేశాయి
మక్షికములకోసం ఎగిరాయి.
చెవులపిల్లులూ పచ్చికబయలునా
చకచక లేచాయి,
మొగ్గులు వేశాయీ, దుముకులు దుమికాయీ.

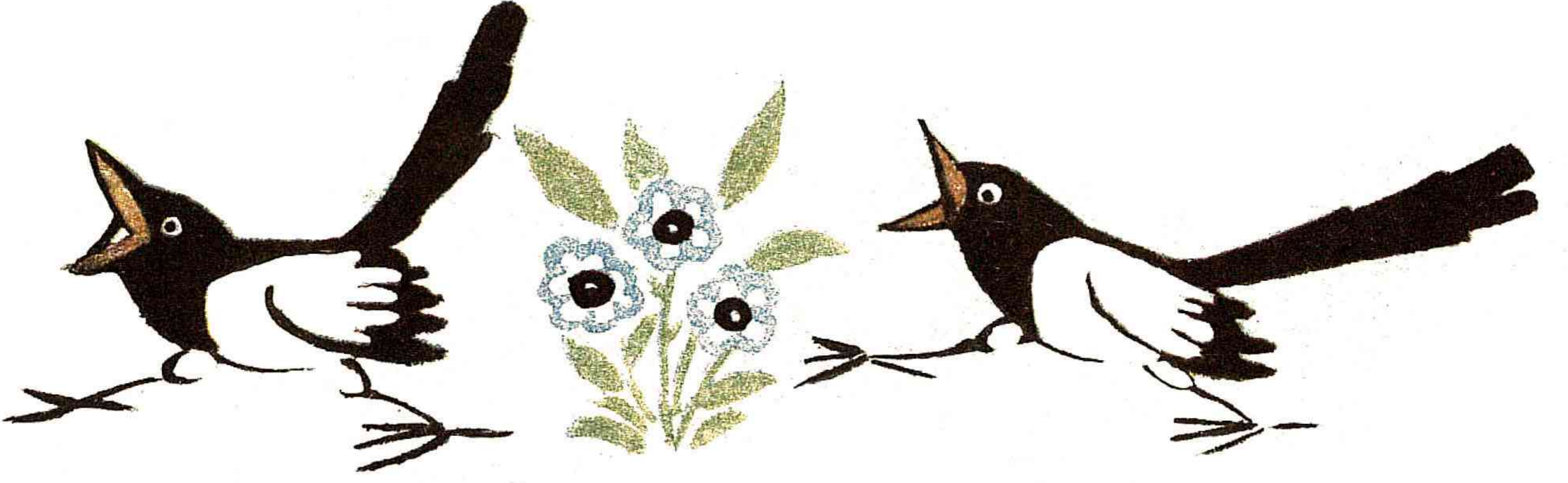
చూడండి, ఇక ఎలుగు గున్నలూ
చీలికూనలల్లే హుషారుగానూ
తండ్రి ఎలుగుకూ ఎదురేగీ
తీరుగానూ తెలియజెప్పె:
“నమస్తే, నాన్నా, మేమిక్కడ డేమం!”

సంతసించెను చెవులపిల్లులు, తెల్లకాకులు
సంతసించిరి బాలురు బాలికలు
ఎలుగు చుట్టూ చేరి ముద్దాడిరి:
‘ఇదే మా వందనములు నీకు,
సూర్యుని తెచ్చినా ఎలుగుతండ్రీ!’

అనువాదం: పుష్పల లక్ష్మణరావు

రెండవ ముద్రణ

Корней Чуковский
КРАДЕНОЕ СОЛНЦЕ

На языке телугу

సోవియట్ యూనియన్ లో ముద్రింపబడింది

చ $\frac{70801-520}{014 (01)-78}$ 701-78